

# ДѢЛО

Выходить во Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ "Бѣльскаго вѣстника" выходятъ по 2 печат. ар. щодня до 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Въ Львѣвъ и Австрiи дѣлаются дѣла на попередне застереженіе щенъ, принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ одною и початкомъ, въ рубр. "Надбелано" по 20 кр. а. в. дѣлащія неопечатаніи вольны бѣгъ порта. Дѣлащія и инсераты принимаются: У Львѣвъ Администрація "Дѣла". У Відня Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Редіа Редакція "Кіевской Старины" въ Кіевѣ, почтовой уряды и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Ралли 9.

Предплати на "Дѣло" для Австрiи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл. съ дод. "Библиотека": съ дод. "Библиотека": на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р. Для Варшавы, герцог. Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 ар. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на четверть року . . . 3-75 ар. съ дод. "Библиотека": на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар. Поодиноке число коштуе 12 ар. а. в.

**Просимо послѣшити съ присылкою предплати и залеглостей.**

## Въ справѣ языка руского въ утраквистичныхъ семинаріяхъ.]

Минае вже 16 лѣтъ бѣгъ часу, коли внесено въ насъ такъ званіи "препаранды", институты, котры служили до образованія учительскихъ народныхъ. Сталось се въ консеквенціи съ тымъ, що управу школъ народныхъ отбрано консисторіямъ и отдано властимъ свѣтскимъ, а за тымъ постаранось, щобъ и учителя филове свое образованье одержували въ окремыхъ школахъ. Въ первѣтнѣмъ однакожъ розпорядженю министерства просвѣты о запованю семинарій учительскихъ, именно утраквистичныхъ въ вѣстѣной Галичинѣ, не було выраено сказано, які предметы науки мають выкладатись въ польскѣмъ, а які въ рускѣмъ языкѣ? Питанье то хотѣло министерство просвѣты рѣшити доперва пѣвнѣше, по выслутаню предложена Рады школьной кравови.

Лѣта однакожъ минали, а семинарии нашѣ учительскія лишались утраквистичными лишь на папирѣ. На дѣлѣ, кромѣ руского языка яко предмету и деякихъ техничныхъ терминѣвъ, не учено тамъ жадного другого предмету по руски. Не помагали накликуваня рускои прасы, статистичнѣ выказы о томъ, що въ семинаріяхъ учительскихъ въ вѣстѣной Галичинѣ рускі кандидаты суть въ большостѣ, що имъ не подавъ можнѣсть, приспособитись достаточно до рускихъ выкладѣвъ въ рускихъ народныхъ школахъ; не помагали черезъ довгі лѣта и безперестаннѣ интерпелляци рускихъ послѣвъ въ Радѣ державной въ томъ предметѣ, нѣ навѣтъ окремі меморанды до министерства просвѣты, — рускій языкъ не находивъ для себе ширшого воля. Одинъ разъ, въ часѣ приѣзду п. министра Земляковского, заинтересивовано на короткій часъ выклады одного чи двоухъ предметѣвъ въ рускѣмъ языкѣ, але правла въ томъ вглядѣ и то правила постановного, котре бы нормувало уживанье руского языка яко выкладового въ семинаріяхъ утраквистичныхъ, — доси не було.

Що больше! Науку руского языка яко

предмету обмежувано навѣтъ хвилево до двоухъ годинъ тыжди во такъ, що дѣйствию подвалити треба, якъ при той системѣ не только кандидаты Русины, але и Польки а навѣтъ и Польки при испытанъ матуральныхъ и квалификаційныхъ могли въ руского языка одержувати добрый успѣхъ и квалификацію до учени въ рускихъ школахъ!

Такой станъ — дѣйствию неутрадный — треванъ ажъ по падолистъ сего року и въ того можна-бы заключати, що Рада школьна кравва не сѣшчалась зовѣтъ, щобъ у министерства просвѣты улобнятуе о переведенье дѣйствию утраквизму. Доперва бо теперь насѣбло въ министерства того розпорядженье, котрымъ языкъ рускій яко выкладовый остаточню управивляеся. Але якъ? Зъ подготавливаючои класы и въ першого року семинарій выключено зовѣтъ рускій языкъ яко выкладовый. Тамъ вѣдъ предметы мають выкладатись и на дальше лишь въ языкѣ польскѣмъ. На другѣмъ роцѣ языкъ рускій буде примѣненный до науки природописной, математики и физики, а на третѣмъ (послѣднѣмъ) до прочихъ предметѣвъ съ выключеньемъ ино-що вгаданныхъ. Яка була причина до выключеня руского языка въ класѣ подготавливаючои и першого року, годѣ ввати. Мы догадуемъсь лишь, чи не сталось се на подставѣ якогось информации, будѣто молодѣжь, вступаюча до семинарій учительскихъ, не въ свѣдѣ слухати рускихъ выкладѣвъ и длитого велено їй тамъ до знаня того языка доперва подготавливаться. Чи така информация отповѣдае фактичному стану рѣчей, мы сумнѣваемъсь и длитого вже на томъ мѣсци завываемо наше политичне товариство "Народной Радѣ", щобъ оно не залишило подати п. министрови докладнѣйшу информацию и зажадало отповѣдногъ вѣднѣ вгаданого розпорядженя. Съ прочими точками министерскаго постановленя годимось въ цѣлости и можемо навѣтъ бути вдячними п. министрови, що бодай по 16 тяжкихъ лѣтахъ ждана рускою языкови привернено его права. Належало-бы лишь теперь подбати о то, щобъ при каждой семинаріи учительской утраквистичной (у Львовѣ, Станиславѣ и Тернополѣ) заведено рускій подручники школьнѣ и щобъ выклады рускій поручено учителямъ не дилетантамъ.

При тымъ вѣмъ выкрылась и одна дуже цѣкава справа. П. министеръ, комуникуючи дирекціямъ свое найновѣйше розпорядженье, сповукае, якъ намъ сказано, запытаньемъ одной дирекци, завынѣвъ, що вже въ 1876 роцѣ министерство просвѣты въ той справѣ переслало Радѣ школьной краввой подобне розпорядженье. Се диво дивне, и то тымъ дивнѣйше, що мы въ Галичинѣ про унормованье языка руского яко выкладового въ семинаріяхъ учительскихъ доси ще не чували. Кто-жь тутъ провинился? Де залягало давнѣйше розпорядженье министерскаго и длитого держано его подѣ спудомъ? Оно стояло-бы ТРУДУ розяснити то загадочне дѣло.

Розпорядженье министерскаго не дотыкае однакожъ семинарій утраквистичныхъ женевскихъ и тамъ bleibt beim Alten, т. е. въ тыхъ инстатутіяхъ лишитесь рускій языкъ лишь звичайнымъ предметомъ науки. Длито тако неконсеквенци, годѣ и догадуватись. Але та обставина сповукае на певно "Народну Радѣ" до поднесеня справы, тымъ больше, що, о сколько знаемо въ семинаріи учительской женевской у Львовѣ давнѣйшѣ три години науки руского языка обмежено теперь до двоухъ. Се страшна кривда! Въ тыхъ бо двоухъ годинахъ обовязаный учитель подати весь матеріалъ научный съ граматикою, вправами практичными и исторію литературы, а ерѣчь просто немислима. А въ другой стороны Русь хоче мати и свои учительки Русинки и посла первѣтного постановлена министерства просвѣты семинарии женевскі у Львовѣ и Перемышлѣ мають бути такъжъ утраквистичнѣ. Здобутого права годѣ намъ вѣркатись.

## Рескриптъ министра просвѣты въ справѣ ремунерованя оо. катихитѣвъ.

Рескриптъ сей звучитъ:  
"Въ наслѣдокъ подѣланныхъ делками церковными властями кроковъ поручаеся Радѣмъ школьнымъ окружнымъ, чтобы при кождоразовѣмъ одержаню призована на откритыи новой школы народной або розширенье вже осуществуючои, рѣвпочасно повѣдомляя дотычній уряды парохіальнѣ о томъ, коли въ ново-открытой школѣ або класѣ мае розпочатая наука, чтобы рѣвпочасно могла

початись въ тыхъ-же школахъ або класѣхъ религіи. Такожъ вымають Радѣ школьнѣй окружнѣ, чтобы въ вгаданныхъ случаяхъ постаралися о заповученье выдатѣвъ, сполученныхъ съ наукою религіи. Радѣ школьнѣй окружнѣ будутъ про-то обовязанѣ, въ окремыхъ справозданю поставити внесенье що до ремунераци за удѣляне науки религіи, де така ремунерация пѣсла устави естѣ можливою. Тамъ зновѣ, де розходитоса о школы, положенѣ по-за мѣсцевостею, въ котрой находится урядъ парохіальнѣй, мають Радѣ школьнѣй окружнѣ постаратиса о доставу подѣводѣ для катихитѣвъ або въ замѣнѣ за то о отповѣдне отшкодованье готѣкою".

Розглянувшася ближе въ томъ рескриптѣ п. министра просвѣты, приходимо поновело до залякновения, що розпорядженье то, хотя не лишне, не поправитъ зовѣтъ матеріальное положеня нашихъ оо. катихитѣвъ въ народныхъ школахъ. Сему на перешкодѣ стоить якъ-разъ угада, на котру п. министеръ просвѣты омыслася, и котра каже, що право до ремунераци за удѣляне науки религіи пообѣдае катихитѣ лишь тогда, наколи число школьныхъ годинъ тыжднево выноситъ 17 вразѣ съ екоортою. Число то въ школахъ нашихъ народныхъ не естѣ мыслиме нѣ по селахъ нѣ по мѣстнѣхъ мѣсточкахъ. Катихитѣ въ тыхъ школахъ будутъ про-то муоляти и на дальше учити религіи за простое обовязку душпастирского, а въ наилучшѣмъ разѣ оглядагася за ремунерацию за лаокѣ. Одна лишь недогода направитє рескриптомъ п. министра просвѣты, именно, що до школъ, лежащихъ поза мѣсцевостею парохіальною, громады будутъ приневоленѣ по катихитѣвъ присылати подѣводы.

При той нагодѣ и на подставѣ вгаданого рескрипту подносимо однакожъ одну досыть важну справу, котра по нашѣй думцѣ якъ-разъ теперь дала-бы уопѣшно полагатиса. Маемо тутъ на примѣтѣ ремунерацию катихитѣвъ по большыхъ мѣстахъ, именно у Львовѣ, де находится больше школъ народныхъ. Тутъ вже можна бы дѣло такъ уотротити, щобъ до каждой школы народной не придѣлювати окремыхъ катихитѣвъ для кількохъ неремунерованныхъ годинъ тыжднево, але, щобъ до кількохъ школъ призначити одного катихита. Сей, занятый въ тыхъ школахъ до вышкостѣ 17 годинъ тыжднево, мавъ бы на основѣ устави повне право до ремунераци.

## Теодоръ Леонтовичъ.

(Посмертна вгадка.)  
Теодоръ Леонтовичъ, пенсіонированный адъютантъ суду повѣтового и бушнѣй урядникъ "Заведенія", померъ по довшой тяжкой недужѣ 30 падолиста с. р. въ Новосѣлцѣ коло Излѣвца. Вість не конче незвычайна, тымъ больше, що покойникъ прожнѣй хорошій вѣкъ, бо лишавши дѣтей и внуковъ, дойшовъ до 74 лѣтъ. Однакожъ сколько то вгадокъ, сколько споминѣвъ, отраднѣхъ и неутрадныхъ, вяжеся до житя пок. Теодора! Досыть оказати, що покойникъ бувъ найстаршимъ членомъ Ставропигіейского Института и колясь на Руси галицкой занимавъ не последние мѣсце межѣ нечоловленными першыми ея тружениками. Тихій въ природѣ, але щирый трудолюбъ и правый характеромъ, Теодоръ Леонтовичъ принавося за дѣло народне вже въ 1846 роцѣ, коли то Русь галицка дрѣмала ще здорово и крѣпкими омытъ, а на ея небожкѣмъ ледяи тутъ и такъ стали проблескувати пѣвнѣйшѣ свѣтала. Яко секретарѣ Ставропигіейского Института, пок. Теодоръ естѣвъ першій оинсувати протоколы рускою оворочною, а членѣвъ Ставропигіейскѣмъ загрѣвати для рускою справы. Патриотизмъ, свой вышѣвъ бѣгъ вже въ батьковской хатѣ, убогой пощивщины. Двоюкого рода було наше духовенство въ першѣй половинѣ нашего вѣку. Одно, бѣднѣйше, отодло ближе до народу и по старому предѣловому звичаю, безъ великихъ вымогъ, безъ збытку, просто але чеогно вело себе и ховало овоыхъ дѣтей. Друге принагло больше до дварѣвъ и першѣвъ въ пощивци, яко въ щось будѣто вышого,

благороднѣйшого, не мужицкого. Одай радувалосъ и плакали съ тяжко ще тогда закрѣпощенными людьми, другіи симпатизували съ шляшкою, конспировали отъ нею, а коли плакали, то хибай надѣ упавшою "окозую-ою". Розкознати однихъ отъ другихъ не було такъ тяжко. Народне духовенство мѣстилось въ пощиввахъ подѣ ооломяною крышею. Свѣтлиця, алькарикъ, великій сѣни, комора и цекарня, отъ ихъ жилище! Въ свѣтлицѣ подыбавъ-сь деревляну кашаючку, деревлянѣ бѣлѣ крѣсла съ оипраломъ, въ видѣ бѣжки, съ дѣрочкою до браня; окривно на колѣцѣхъ розмалювану, одну-двѣ; кілька иконокъ на покуты, мисникъ, а часомъ и оофу въ родѣ талчана, накрыту нерѣдко церокимъ диваномъ, родиною спадщиною. Фиранокъ, зеркаль, мебѣльнѣ нынѣшнихъ, комодъ, шифонерокъ и другихъ такихъ приборѣвъ и по дворахъ того мало було. Коло широкой печи була лавочка, на котрой неразъ завоными вечерами заедала панѣ матка съ кужелемъ въ рукахъ побѣчь служницѣ-прилокѣ. Сама, въ звичайной, тецѣлѣй опѣднѣци, часомъ въ шляпчочку або каштанку, съ повязанною головою, съ коралами та материнскимиъ дукачемъ на груди, не вырѣжалася дуже отъ нынѣшнихъ нашихъ старосвѣтскихъ мѣщанокъ и бралася за всяку работу. Панѣ-отець оидѣли въ алькарику, що служивъ за спальню. Тутъ була господарока, высоковостелена постѣль, а надѣ простыми лѣжками на жердяхъ выебла одѣжь. При каганчану читалася мисен або поалгара. На паньскихъ пощиввахъ выгладало крѣпту инакше. Тутъ въ свѣтлицѣ подыбавъ-сь вже шафу, комоду съ филижаночками, годинникъ, ла-

кированный на зелено столѣ и такъ-жь мебѣль, занавѣтки надѣ окнами, отъ неначе-бы у нынѣшного економа або лѣвничого. Служба вже не входила въ хату еимѣости и сама еимѣость не бралосъ вже за звичайну работу, а бывало читали "Розшайтоеси". Егомѣость держались больше двора, говорили по польски и проповѣдували по польски. Лѣтомъ пошадѣ русока заходила въ садъ, въ городѣ, въ цекарни коло женѣвъ; осенею волгородовина зносплася въ комору, а бувахо, дымѣ, гарбузы, огѣрки вялягувалосъ и въ свѣтлицѣ. Се не вадило нѣчого, кобы лишь було до омыта. Еимѣость не вдалаево вже въ такъ тяжку работу. На неи вже буваъ очѣпокъ съ шлярочками и карда подѣ шеею и лучшей шлярочкѣ, коли часомъ вже не сукня. Недѣль проводила въ вышнихъ будѣто товариствахъ. Покойникъ Теодоръ родивосъ щасливо на рускѣмъ пощивѣ и снѣмъ даеся розтокувати, що въ хвилѣ, коли націонализмъ будивосъ въ нашѣмъ краю, оны отъ разу отунивъ на дорогу руского патриота. Поняты его о Русѣ окривоталывувалосъ ясно. Оны выховавосъ рускою дитиною и тому не якобѣй теория въ княжокѣ, а душею знавъ, що бѣтъ не естѣ нѣ Полякомъ, нѣ Москалемъ. Такииъ Русиномъ лишивосъ бѣтъ и до смерти и за такую рускѣсть бороваъ завѣгды и всюды неуотрашимо. Коли въ 48 роцѣ справа национальна розбудилаево жывѣйше, а въ табору нашихъ "наіздедзниежзучоу" выйшла негация Русѣ, тогда на артикулъ о "nieistnieniu Rusinów" написавъ Теодоръ Леонтовичъ брошурку: "Odpowiedź na artykuł o nieistnieniu Rusinów", розвѣдка, цовна у-

дачныхъ аргуменѣвъ и молодецкого духа. Коли въ нашѣй Галичинѣ завязалася такъ звана "колонія Погодиновская" зложена въ чужихъ, захожихъ и власныхъ отродныхъ омынѣвъ, хочъ выкормленныхъ рускихъ хлѣбомъ, а провидѣръ оей колоніи, Денисъ Зубрицкій, за овою прислуги для Россіи удостоивосъ щерозолотого медалю величынѣмъ яцика; коли русока недоошѣчена молодѣжь отала бѣла Зубрицкого горнугносъ и ласымъ окомъ споглядати на дарунокъ правительства русскаго; коли Зубрицкій отавѣ толкувати, якъ се правительство винагородитъ воіхъ тыхъ, що згорнутосъ подѣ покровѣ Россіи, — тогда пок. Теодоръ выотунивъ съ овою енергію въ мыслѣ тыхъ олівѣ, якѣ оинсавъ Яковъ Головацкій въ брошурѣ въ 1846 р., де межа иншими отонѣтъ: "Traurig ist es für ein Volk, wenn nichtswürdige Leute fremder Nationen seine Nationalität mit Füßen treten. Aber viel, viel trauriger noch, wenn ein ausgearteter Sohn die Brust seiner Mutter zerfleischt. Leider müssen wir das von unserem Volke sagen. Es birgt in seinem Schoosse allzuviel solcher Aferbrut, solcher geistiger Würgen der Nation, denen eine volle Unsterblichkeit gebührt, aber die neben Herostrat. Denn der Tempel der Nationalität ist theurer und tausendfach theurer als jener der Diana". Головацкій упавѣ подѣ клятву овоихъ власныхъ олівѣвъ, покойникъ же Теодоръ оставосъ вѣрнымъ оловѣмъ иди по конецъ житя. Але яко розчарованье переживѣвъ бѣтъ. Яко политичный урядникъ удостоивосъ за овою трудолюбиву 25 лѣтню олуужу членскихъ пощивѣвъ, але при организация урядѣвъ въ 1867 роцѣ не



контрашное о войсках, позволяя властям болгарским Байчева арестовывать.

Россия. Престольна бесѣда немецкого цесаря весьма не одобрялась в России и вылилась в россійской прасѣ обширный комментарий. Россійскія газеты впадутъ особенно на то, что правительство немецке ожидало 50 миллионов на цѣль военных и мотивовало свое жаданье тѣмъ, что силы военной Франціи в России въ послѣднихъ часахъ значно зблѣзлились. Сей послѣдній додатокъ особенно не одобрялся в России. — Цѣлую вступную статью помѣстили „Новостя“. Обговаривая отъносныи мѣж Австрію а Россію какъ „Новостя“ такъ: „Теперь уже нема никакихъ союзатѣвъ, котрыми можна бы закрыти доказану правду, що Австрія выступила въ отвѣтъ борѣ дипломатичной противъ Россіи. Австрійскій мужъ отану заявляютъ отверто, що жадана Россіи не могутъ бути сповняны и дають їй ще раду, зреченои волкою участи въ справѣхъ на Балканѣ. Такъ якъ промовлявъ гр. Андраоси, може промовляти мужъ отану до яконь державы, котру уважае за слабу а рѣвночасно за нездобну до заступована власныхъ интересовъ. Та отвертобѣ у Відня вымагае такожъ широкого слова зб стороны Россіи. Россійско-австрійска дружба сталабъ теперь лишь порожижымъ звукомъ. Держава, що збороняе другій державѣ глядѣти за овыми интересами, не може считати на ея дружбу. Казати инакше значило-бы казати неправду. Дипломатія може выминати розрывъ на нѣдѣи, що той другій въ рѣшубѣ хвляи уступитсея, чтобы не довело до войны, але органы публичны не потребуютъ встѣдлѣныи и длатого кажемо озъ повинности важности нашихъ словѣхъ, що розрывъ межъ Австрію а Россію уже теперь наступитъ, и що розрывъ сей обявитсея незадолго загаломъ яонимъ фактомъ. О томъ не повинны у Відня ошибатсея. Оцѣнюючи миръ высоко бажае Россія, чтобы всякій оумѣтвъ булы уоуеней. То, чего Россія жадае, есть лишь маленькою дробняцею, до котрой мае безперечне право. Радъ гр. Андраосого не могутъ бути приняты неприуоуокаючи, що Болгарія мае отаню оружіемъ противъ Россіи. Коли у Відня думаютъ се ослѣпнута, то борба не дастсея оминуты. — О справѣ болгарской молчатъ теперь въ Россіи зовѣмъ; такъ само такожъ и о кандидатурѣ кн. Мингрельского. Здаеся, що въ россійскихъ кругахъ политичныхъ оуть о томъ переконаны, що державы достаточно откннать око кандидатуру. Характеристичнымъ есть, що декотры газеты россійской доносятъ, будто-бы и вымѣ кандидатомъ на престолъ болгарской бувъ кн. Фердинандъ Саксен-Кобургскій, рогимотрѣ въ австрійской олужбѣ. — Ген. Каульбарсъ мае авансувати на ген. лейтенанта и мае одержати команду при ливні; до Відня вже больше не поверне. — До немецкихъ газетъ доносятъ зъ Петербурга, що царка родана постановила въ Царствѣ польскомъ закупити значны добра въ той цѣли, чтобы и шляхтѣ россійской дати примѣръ и заохоту до такого закуплюваня и чимъ скоршого зрѣоошѣдена Поляковѣ.

Франція. Пѣсля „Köln. Ztg.“ мало въ францускомъ сенатѣ настати велике обуренье на палату посолѣвъ, котра довела до димисіи кабинету. Бѣльшѣсть годитсея на розвязанье сенату, скоро-бы Грени лишъ того зажадалъ. Заходить лишь бава, чи въ виду того, що палата ухваляла знесенне подпрефектовъ, правительство огло-бы мата яку небудь контролю надъ рухомъ выборчимъ. Чи зъ такой случайности не скористала бы партія монархична? Ото положенье, до якого довела революційна тактика скрайной лѣвицѣ. Въ Паржѣ побоюютсея, що уступленье кабинету Фрейсінета влине дуже некортисно на заграичной отъносныи Франціи, бо Фрейсине тѣшився доброю славою у воѣхъ державъ европейскихъ. Пѣсля того, що мавъ Клеменансо заявити, то и трудно, чтобы прійшло до якогось порозумѣня. Онъ мавъ отверто заявити, що такъ быль якъ и его пріятелѣ политичны не ухвалять кабинетови жадного вѣтумъ довѣря. Ходять вѣсти, що Грени не думает о розвязанью палаты, але хоче Фрейсінетова поручати знову зложенье кабинету, зъ котрого однакомъ булы-бы выключены членыи скрайной лѣвицѣ.

Данія. Цѣла Европа збрѣтсея, для чого-жъ мала-бы остати по зѣду и Данія? Атже и она охоче може при случайности огновити своей старый рахунокъ съ Пруссами о Шлезвигъ-Гольштайнѣ. До Pol. Cong. доносятъ имено, що правительство данское постановило зблѣшити свою армию о 12.000 людей всякою зброю. Такъ само такожъ мае бути зблѣшена флота такъ что до службы маринарской якъ такожъ и що до материалу. Пѣсля плану мае правительство данское выбудувати боймъ новыхъ бѣльшихъ корабльѣхъ военныхъ и 28 новыхъ лодей торпедовыхъ. Такожъ есть въ проектѣ укрѣпити мѣсто Коненгагу; укрѣпленье се коштувало-бы 80 мил. коронѣ. Въ виду того, що и Данія збрѣтсея, жимо воѣвъ нагадуотъ слова Мольткого, выказаныи недавно въ немецкомъ парламентѣ, що узброенье такъ же по своей природѣ пре до яконь катастрофы. Зброенье Данія дастсея тымъ больше зрозумѣти, коли знажимо отановити оея державы до Россіи и до Нѣмеччины.

### НОВИНКИ.

— Вѣче въ Станиславѣ отбухося величаво; надъ два тыоачѣ людей впадо въ нѣмѣ участь. Засѣданье вѣча откритъ о. Заклянский зъ Богородчанъ а предобателемъ вѣча выбрано д-ра Ив. Добрянского. Першій рефератъ, политичный, выголосивъ п. Ив. Велей, редакторъ „Дѣла“,

другій, о школахъ, поо. Романчукъ, а третій, економичный, п. Даниловичъ, конципиентъ адвокатскій въ Станиславѣ.

— Зъ салъ соймово. Нагода першого выступленя нового маршала краевого, гр. Тарновского, звела до салъ соймовои численну публяку. Газетрѣя и льожѣ булы биткомъ набиты а публяка озъ петеревлавоствое дожадала откриты засѣдана. Поволо збарахано въ салъ такожъ и послы. Зъ рукихъ послѣвъ явилсея пн. Романчукъ, д-ръ Ливинский, д-ръ Антоновичъ и Бѣлинский. Дальше булы приуотныи Варевосъ. Митронъ. Сильвестеръ, и аеиоконы латинской и орменской. Такожъ явилсея декотры ново выбраныи послы. Зъ отороньи правительствя ливнои намѣстникъ п. Залескій въ овиоимѣ униформѣ и его адлятуго, комисаръ правительственныи п. Лозинский и гр. Коопѣ Поточкій. Новый маршалокъ есть чоловѣкъ среднего роту и говоритъ досытъ слабымъ голосомъ; бесѣду овою выголосивъ быль майже апатично и видко, мусѣвъ до неи добре пригтовлятисея, бо читавъ ея досытъ зручно зъ картокъ, котры перевертывъ ему секретарь гр. Вадени. Подчасъ бесѣды приключалася п. маршалкови маленька неприятебѣ а имено, урвалося ему карабеля зъ боку и упавши на землю наробила трохи стукоту. Женьска публяка на галеріяхъ взяла то заразъ за злыи оментъ.

— Маршалокъ гр. Тарновскій повернувъ дня 5 с. м. зъ Самбора до Львова. Въ Самборѣ перебувъ быль лишь колька годинъ, и въ томъ часѣ конерувавъ озъ д-ромъ Зыбликевичемъ что до справъ крайныхъ. Дня 6 с. м. отѣхавъ д-ръ Зыбликевичъ зъ Самбора до Рашева, де отѣдавъ поала Рыбницкого. Въ Рашевѣ витали его члены тамошной рады повѣтвой и промысловцѣ, а зъ Рашева отѣхавъ быль до Кракова.

— „Товариство Рускихъ Женщинъ“ въ Станиславѣ отруке въ першихъ дняхъ маяницъ вечерѣ озъ танцами, а 2 л. лютого 1887 Загалный зборы. — Въ Равѣ отбудеся дня 30 с. м. доповниоучій выбѣръ до рады повѣтвой не двоухъ, якъ було попередно оголошено, але трохъ членѣвъ зъ сѣльскахъ громадъ, а то для того, що по розписанью вже выбору умеръ одинъ членъ рады повѣтвой, ослѣнятъ Андрухъ Денисоъ.

— Намѣстництво впадо опорожену парохію регіае collationis въ Бризѣ о. Константину Глѣбовицкому, дотепершнему священникови въ Бруховцахъ.

— Сумна цѣра! Выказы статистичныи Выдѣлу крайного за р. 1886 подаютъ, що въ Галичинѣ есть на 5.914 воѣтовъ лишь 788 писемныхъ, а на 11.714 приязныхъ лишь 939 писемныхъ. Пѣдъ тымъ зглядомъ стоить Галичина и Буковина найниже озъ воѣхъ краѣвъ коронныхъ Австрій.

— Въ Румуніи заборонявъ епископъ зъ Букарешту воѣмъ православынымъ священникамъ ходити до публичныхъ реставрацій, театровъ и другихъ подобныхъ мѣоцъ публичныхъ. Причяною того мали бути численныи надъжухаты зб отороньи тамошного духовенства и подноошѣ-ся зъ той причины голоосъ, чтобы зъуинати его безмежну оовобуду.

— Немилу для однорочныхъ охотниковъ постанову мѣотитъ розпорядженье министерства войны, выдане послѣдними часами. Оно постановляе, що однорочныи охотники, побираючи отенендія надъ 150 зр. рѣчно, не могутъ бути приняты на кошту державы, а мусять служити на власной кошту. Розпорядженье тое есть не только немале для однорочныхъ охотниковъ, але и несправедливе, бо отенендія мають на цѣль помѣчь въ науцѣ а не въ выповненью обовязивъ войсковыхъ а зъ другой отороньи навѣтъ найвышшій отенендія, якъ прим. 200 або 250 зр. рѣчно не могутъ покрити кромѣ коштувъ удержаня охотника, такожъ коштувъ умундуваня и другихъ войсковыхъ потребъ.

— Пос. Абрагамовичъ въ конфанитъ съ латиную. Поо. Абрагамовичъ любитъ часами въ парламентаризмѣ похвалитсея овою ученоствое и тогда цѣтуе латинской пооловацѣ, але звычайно въ той олообѣ, що впадае въ дуже немалый эффектикъ озъ латинскимъ языкомъ. Такъ подчасъ ового послѣднего справозданя пооловокого зачитувавъ онъ зѣбѣтну латинскую пооловицю „De mortibus nil nisi bene“. Одного разу лучалося п. Абрагамовичеви въ Радѣ державной добра нагода заявити палатѣ свою ученѣбѣ и быль знову хотѣвъ зачитувати послѣвицю „Parturient montes“, коли варазъ урвалося и п. посолъ не знавъ якъ дальше закончыти. Тогда який милосердный оусѣдъ зъ лавы пооловокой задумавъ его выратувати зъ клопоту и подѣловѣтъ ему: „let nos mutamur in Illis“. П. Абрагамовичъ ажъ зрадѣвъ зъ сенъ помоча и чимъ скорше повторилъ: „...et nos mutamur in Illis.“

— Для бѣдныхъ учениковъ рускомъ гимназіи прѣсололи овищеняныи ливнокого деканата: оо. Іоанъ Лѣщанский зъ Команчи 1 зр., Володоловъ Бѣрѣцкій зъ Радощицъ 50 кр., Левъ Войтовичъ зъ Сидѣльниа 50 кр., Даниѣль Котысь зъ Лукова 50 кр., Володьярѣ Коростенской зъ Прелуць 50 кр., Ілія Левачкій зъ Щавного 50 кр., Симеонъ Коходѣй зъ Воляи мис. 50 кр., Келеостяныи Кульчицкій зъ Влодока 50 кр. и Іоанъ Рудавскій зъ Яелскои Воля 50 кр. — разомъ 5 зр. — Ви. І. Кульчицкій зъ Бузанова 2 зр.

— Подяка. Выдѣль тов. „Шкѣльна Помѣчь“ мае честь якъ найсердечнѣйше подякувати Свѣтл. Совѣтѣви „Народного Дому“ и Свѣтл. Дирекціи руского театру за предоставленье театральне, дане дня 20. падолота въ коритѣ нашего товариства. Була отограна комедія Гоголя „Женитьба“. Зъ того предоставлена было товариство доходу 36 зр. 25 кр. При той случайности надатки зложили: Митронъ. Сильвестеръ 10 зр., о. крмышо. Павля-

ковъ 2 зр., о. Рейтаровскій 2 зр. и д-ръ Ал. Огоневскій 1 зр., о. д-ръ Делькевичъ 1 зр., пн.: Геровскій 1 зр., Марковъ 1 зр., Волод. Шуховичъ 1 зр. Монаховскій 1 зр., Авдыковскій 1 зр., Скородинскій 50 кр., ИИ. 20 кр. Воѣмъ великодушнымъ жертводателямъ окладѣ Выдѣль сердечну подяку. — Огъ Выдѣлу товариства „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ.

— Дрѣбныи вѣсти. Цесаръ жертвувавъ громадѣ Гошныи, пов. Рудецкого, 100 зр. на будову школы. — На Шлезіи засыпала велика оѣвговниа въ деякихъ мѣсцахъ зѣдѣнницю и зъупниа рухъ поѣздѣвъ. — Въ Липску умеръ Фр Отто Спаймеръ, одинъ зъ наибѣльшихъ заслуженныхъ немецкихъ накладывѣвъ. — Въ Одесѣ украдено въ ночи армату ваги 138 пудѣвъ, котра отъ часу крымской войны отошла на березѣ моря. — У Відня унавъ минушонъ недѣлѣй такий оѣгъ, що мусѣло его отгортати больше якъ 8.000 людей. — Сильне землетрясенье навѣстало дня 28 падолота Ташкентѣ, при чѣмъ завалилося богато домѣвъ.

### НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(О.) Рускій театр. Предоставлена въ четвергъ 2 л. с. м. комедія „Борба съ женщицами“ може удержатсея въ репертуарѣ нашего театру за дѣя живости акція и досытъ удачного предоставленя характерѣвъ; треба лишь старанно сиравити перекладъ, бо деякы слова живѣмъ взятѣ оуть зъ польского, якъ прим. „збрѣдня“ и т. п. и немилу разятъ руске ухо. Выконанье штуку було бы насъ зовѣмъ вдвоилою, бо деякѣ зъ дѣвчыхъ лицъ прим. пнѣ Ваберовича, Гривевича, Осиновича, а дальше пн. Виберовичъ и Гривевичъ гралы дуже гарно и озъ великимъ гуморомъ, наколи бы не повѣрено однозъ головныхъ роль (Наивскій) и ну Кѣшевскому, котрый, не умѣючи добре руского языка и не научившяся ще до того овиои роль, мусѣвъ проволыкати бесѣду и зъуинати ея въ мѣсцахъ, де власно було потреба живой розмовы. По нашѣй думцѣ ролю тую належало, поки п. Кѣшевскій меншими ролями не виратити въ руской бесѣдѣ, повѣрити п. Яновичеви. — Дуетъ зъ „Запорожца надъ Дунаемъ“ повинень бувъ выдуститсея оего вечера; п. Яновичъ бувъ очевидно недиспонованый и публяка знала тое, отже була-бы проотгла тую змѣну въ програмѣ вечера. Пѣ Кѣшевска отѣбѣвала овою партію дуже гарно и оправдала тымъ зновъ нашъ попередній похвалы. — На дохѣдъ „Анад. Братства“ отограно въ суботу 4 л. с. м. народный драматичный образъ М. Крошвиницкого „Глитай“. Надъ штукою самою заотановлятисея не будемо, позаякъ вже въ минушонѣмъ роцѣ посвятити мы їй обширнѣйшу статью въ нашѣй часописи. Скажемо лишь, що и оого року приняла ея публяка пряхильно а причинилося до того немале старанье ея выконанье. Отзначилсея тутъ и передоѣмъ пнѣ Ваберовича а дальше пн. Гривевичъ, Стечанской и Ваберовичъ, котрому радила-бы мы уживати трохи менше патуоу тамъ, де говорятъ рѣчи зовѣмъ природныи, а заховати патетичный голоосъ и рухъ до оцѣнъ оправдѣ драматичныхъ. Публяки було самъ разомъ дуже богато.

### Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Т. К. въ Тростянци и Вл. п-ѣ С. Н. въ Березаняхъ: Заолчено до конца року; дякуемо. — Вл. П. Ч. въ Березаняхъ: „Америка“ на окладѣ не маемо; найльше пиоати просто до выдвачи подъ адресою Rev. I. Wolanski „America's“ Printing Office Shenandoah Pa. — U. S. America.

### Подяка.

Всеогучому оподобалося поклякати до вѣчности дня 30 падолота въ 84 роцѣ трудолюбивого жата, по тяжкой недужѣ моего найдорожшого мужа а дѣтей моихъ печаливого отца, бл. п. Теодора Леонтояча, бувшого ц. к. адъюнкта повѣтвого, шефа гниотачного Общ. кред. Заведеня, набѣтаршого члена и секретаря Института Ставропольского, перебувавшого у оина своего Володимира въ Новосѣдцѣ. Въ томъ тяжкомъ горю единую потѣхою и отрадою для мене и дѣтей моихъ було сочувство Всеч. Духованства обохъ

### Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣдѣницъ державныхъ.

Вышнѣвъ зъ розкладу бѣды, важный отъ 1 грудня 1886.

Привѣздъ до Львова:	Отѣздъ зб Львова:
0 2 год. 25 мин. въ ночи мѣш. поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя, Станиславона.	0 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова, Стрыя, Станиславона
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зъ: Хирова, Стрыя.	0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрыя.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зъ: Хирова, Станиславона, Стрыя.	0 6 год. рано мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрыя, Станиславона.
	0 7 год. 7 мин. рано особовый поѣздъ до Стрыя

NEUE (13) DRUCKBEWEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE. VIERHUNDERT TAFELN. **Brockhaus' Conversations-Lexikon.** Mit Abbildungen und Karten. Preis à Heft 30 Kr. JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. O.W.

образѣвъ и громадна участь парохіанъ въ похоронѣмъ обрядѣ, и за тое окладю имъ найсердечнѣйшу подяку. А имено дякую Ви. оо.: Николаю Грегоровичу зъ Явльица, Калышту Туркулу обр. лат., Алексюоу Залуцкому зъ Бураковки, Станиславову Вѣруокому, обр. лат. зъ Береміянт, оо. капеланамъ зъ монастыря ливоецкого, Вязновскому и Жуковскому, въ оособности же дякую Ви. о. Павлу Червняскому зъ Поморецъ, за трогательне прощальне слово надъ могалюю докѣбника. Дякую дальше Благороднымъ представителемъ добръ въ Новосѣдцѣ, и оусѣдшійи интеллигенціи, а въ концѣ воѣмъ прихожанамъ, провинорамъ церковнымъ, въ оособности Вамъ Василю Семенѣвъ и Пилипе Подѣвчукъ за щирый трудъ при похоронѣ. Спаси Богъ! Вамъ Воѣмъ за оказану пооглѣду прѣслогуу.

Іванна жена, Володимиръ, Теодоръ, Ольга, Денисо, дѣтя; Стефаній внууча.

### Надѣслане.

Дѣларъ отъ зубѣвъ **МАРКЪ** дипломованый на вѣднскомъ университетѣ откритъ отъ днѣмъ 3 падолота **Дентистиче Ателие** при ул. Галицкой, ч. 1. І поверхъ а ордануе отъ 9 до 6 год.

Выготволюе штучныи зубы и цѣлыи вилицы, оперты на тисненю воздуха посли найновѣйшой амерканской системы. Выконуе воиыи операціи безъ болю за помочю конаныи. Пломбуе зопосавай зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. д. 7—8

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручае 1563 248—7

Зѣлье Зѣбургера яко певне средотво на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пакчи 20 кр. За опакованье и посылку почтою числятсея 10 кр.

### Для крамницъ!

Формулярѣ для книгъ крамничныхъ а имено: Книга товаровъ, касова и контова. Кожда зъ нихъ въ оправѣ съ пересылкою почтовою по 2 зр. 30 кр.; а воѣ три разомъ 6 зр. 40 кр. Инотрукція, якъ тин книги провадяти належитъ, выйшла вже зъ друку и коштуе съ пересылкою почтовою 20 кр. Выдавъ и выомае: **Василь Нагѣрныи** у Львовѣ.

### Вже выйшовъ Иллюстрированный КАЛЕНДАРЬ Товариства „Просвѣта“ на рѣкъ 1887.

Самъ вже змѣотъ Календаря показуе, що часть информацийна и литературна дуже богата, а у отавѣ церковныи, уложенный факховымъ знаткомъ, перевыошое овиомъ объемомъ всякй дотепершійи уставы. Цѣна календаря обѣймаючого 17 аркушѣвъ друку лишь 50 кр. а в. Дѣтати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ и въ воѣхъ бѣльшихъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Замовляючи въ „Просвѣтѣ“ зъ провинціи зволать долучити 10 кр. на почту.

### Іосифъ Поточкій Львѣвъ

Ул. Сикотусна ч. 2. поручае свою робѣтню обуви мужеюкой, дамской и дѣтнячои якъ такожъ добре выконану роботу. Замѣоцевъ зволать прилати лишь перенешеныи чобѣты або черевикъ. Замовлена выконую въ найкоротшѣмъ часѣ и по умѣреннѣмъ цѣнѣ. (6—10)

Рѣзьбы и украшеня (орнаменты) зъ дерева, олтары, иконостасы и волякы украшеня архитектурный до церквей и комнатъ выготволяе въ волякыхъ сталяхъ **Тадей Сокульскій** Львѣвъ, ул. Пекарска ч. 4. 1793 6—0 (При случаю тая фирма прѣотуе хибно подану въ календаряхъ адресу: ул. Паньона ч. 13.)

Льосоване совершитъ публично комисія, въ складъ которої вбде 5 членовъ центрального комитета лотерійного въ присутствіи двохъ ц. к. комисаріовъ правительственныхъ, ц. к. нотаря, представителівъ Радъ повітовихъ перемышлян и міста Перемышля.

## Льосы великой лотеріи фантовой

устроиваной

въ доходъ маючого воздвигнутися „Дѣвочого Воспиталища“ въ Перемышлѣ.

Лотерія та складася зъ 12.110 бльшихъ выиграныхъ въ вартости 1.000 зр., 560 зр., 400 зр., 300 зр., 200 зр., 100 зр. и т. д., жеки котрыми суть: жертвы Свѣтлости Папы Льва XIII, Ихъ Цѣсарскихъ Величествъ и прочихъ пануючихъ Европѣскихъ, Всеимпериальскихъ Членовъ нашего цѣсарского Дому, Кардиналовъ, епископовъ, Манастровъ австро-угорской монархіи и прочихъ достойныхъ духовныхъ и свѣтскихъ, также обывателівъ всѣхъ краївъ коронныхъ австрійскихъ и угорскихъ, якъ также зъ золота и сѣбра черезъ комитетъ лотерійный за 13.000 зр. а. в. закупленіи предметы, въ загалной вартости около 60.000 зр. а. в.

### Цѣна льосу 1 зр.

Предметы до выльосованя назначены будутъ выставленіи съ дня 8-го грудня 1886 на выставѣ публичной, устроенной нарочно въ той цѣли въ оми забудована капитуланого въ Перемышлѣ.

Льосовъ можна дѣлати у Львовѣ у Ви. Михаила Димета въ рынку, въ Народной Торговлѣ, въ колахъ конюгарахъ лотерійныхъ и у тракачтовъ; въ Краковѣ у гр.-к. пароха при церкви св. Норберта, въ Перемышлѣ въ головной трафѣцѣ п. Франца Славянского, въ канцеларіи Выдѣлу лотерійного, въ Станиславовѣ и Тернополѣ въ Народныхъ Торговлахъ, въ Коломиѣ въ рынку у п. Михаила Яворского, въ Ярославлѣ у п. Баера. 1799 1—?

П. Т. посѣдатель льосовъ, котрѣ не надбѣлали до нынѣ за лоту тягненя належнотости 10 кр., звалютъ тую же въ текучѣмъ мѣсяцѣ прослати Выдѣлу лотерійному въ Перемышлѣ при долученю 2 кр. на ошаску, щобы въ 4 дняхъ по тягненю можна розбѣлати лоту интересованымъ.

Ц. к. уприв. гал. акційный Банкъ гипотечный.

## При 29-омъ льосованю 6% листовъ гипотечныхъ,

котре відбулося дня 1 грудня 1886 вытягнено вѣе находич-ся ще въ обѣгу а досѣ не выльосованіи 6% листы гипотечный серія А, В, С, D, E.

Выплата тыхъ выльосованыхъ 6% листовъ гипотечныхъ наступитъ дня 1 червня 1887, съ котрымъ то днемъ устанѣ ихъ опроцентованье.

Въ послѣдокъ того купонъ платный дня 1 вересня 1886 — отпущенъ до оповѣщеня зъ дня 5 падолиста 1886 — буде выплаченъ дня 1 червня 1887 ливъ по зр. 1-50 отъ кождыхъ 100 зр. капитала.

Купоны нестягненыхъ дня 1 червня 1887 выльосованыхъ 6% листовъ гипотечныхъ будутъ вправдѣ въ мыслѣ §. 132 статута и дальше выплачуватися, але кромѣ тыхъ же буде отпущена при силѣ капиталу.

Львовѣ дня 4 грудня 1886.

ДИРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не буде плаченъ.)

1797 2—3

## I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернѣ (Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣднотомъ: \*)

10 метр. черного терна, подвойно широкого	зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	"	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	"	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець	"	3	—
10 " бархантъ, найкраснѣйшій взорѣць	"	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	"	2	50
3 1/4 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, моднѣй	"	3	75
3 1/4 " матеріи на плащѣ отъ дощу	"	5	—
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помѣсть	"	3	50
1 заслона съ джуты турец. взорѣ комплектнѣй	"	2	30
1 гарнит. джатов., 1 обрусъ и 2 одвяла	"	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	"	4	50
1 стѣбнованое одвяло до спаня, также	"	3	—
1 простирало 2 м. довге	"	1	50
1 свѣчникъ 2 м. довгій	"	—	90
3 обрусъ, льняннѣ, бѣлы, червоннѣ, жовтѣ 10/4	"	2	—
6 серветъ льняннѣхъ 4/4	"	1	20
6 ручникѣвъ льняннѣхъ 1а зр. 1-80	"	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	"	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	"	5	50
1 " веби книгъ 30 в. л. 1а зр. 7 — 1а	"	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт.	"	5	20
1 " градию дамаст. 30 в. л. 1а зр. 7-50 — 1а	"	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чеськ. фабр.)	"	4	50
1 " моравскій бархантъ синнѣй зр. 5 черв. бѣлыи	"	6	—
3 дамскѣ сорочки зъ шифону богато вышиванѣй	"	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавовн. полот. съ зубцами	"	3	25
3 нѣчнѣ корсеты богато украш. 1а зр. 4 — 1а	"	1	80
3 спѣднѣвъ филиц. богато обшиванѣй, червоннѣ снѣвъ, драпъ	"	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	"	1	60
6 зимов. панчоухъ, чиненыхъ, всякои барвы	"	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овецон въ всѣхъ барвахъ моднѣй	"	2	—
1 спѣдница чинена всякои барвы съ бордирами	"	1	50
1 кляваска сорочка муж. бѣла барвна 1а зр. 1-80 — 1а	"	1	20
6 коньярѣковъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1 3 пары маншетѣвъ	"	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтнѣковъ 1а зр. 2 — 1а	"	1	40
3 пары калесонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе 1а зр. 2-50 — 1а	"	1	80
6 зимовыхъ скарпѣтокъ рѣзнобарвнѣхъ	"	1	10
1 английск. плащъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	"	4	50
3 моднѣй краватки атласовѣй широкѣй вузкѣй 1а 75 кр. 1а	"	1	50

Цѣвники и взорѣць даромъ и Франко.

Недогдѣне прѣймае назадъ зовѣтъ рѣдо.

\*) Для Всеч. духовенства, выснихъ уряднѣковъ и другихъ вѣродостойнѣхъ особѣ на выразне жадѣнне и безъ послѣдноты.

1730 16—20

## К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополѣ

поручае



по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3— и 4 30 зр. франко.

Порто почтове и бочѣвка.

Прошу о ласкавой замовленя.

1750 12—24

Змѣна помешканя.

## Д-ръ Яковъ Маль

лѣкаръ для недугъ горла и грудей мешкае теперъ ул. Ягайлонска ч. 24.

## КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

### Акцій. Банку Гипотечного

1690 48—7

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты подѣ найпрѣступнѣйшими условіями.

### 5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованнѣй,

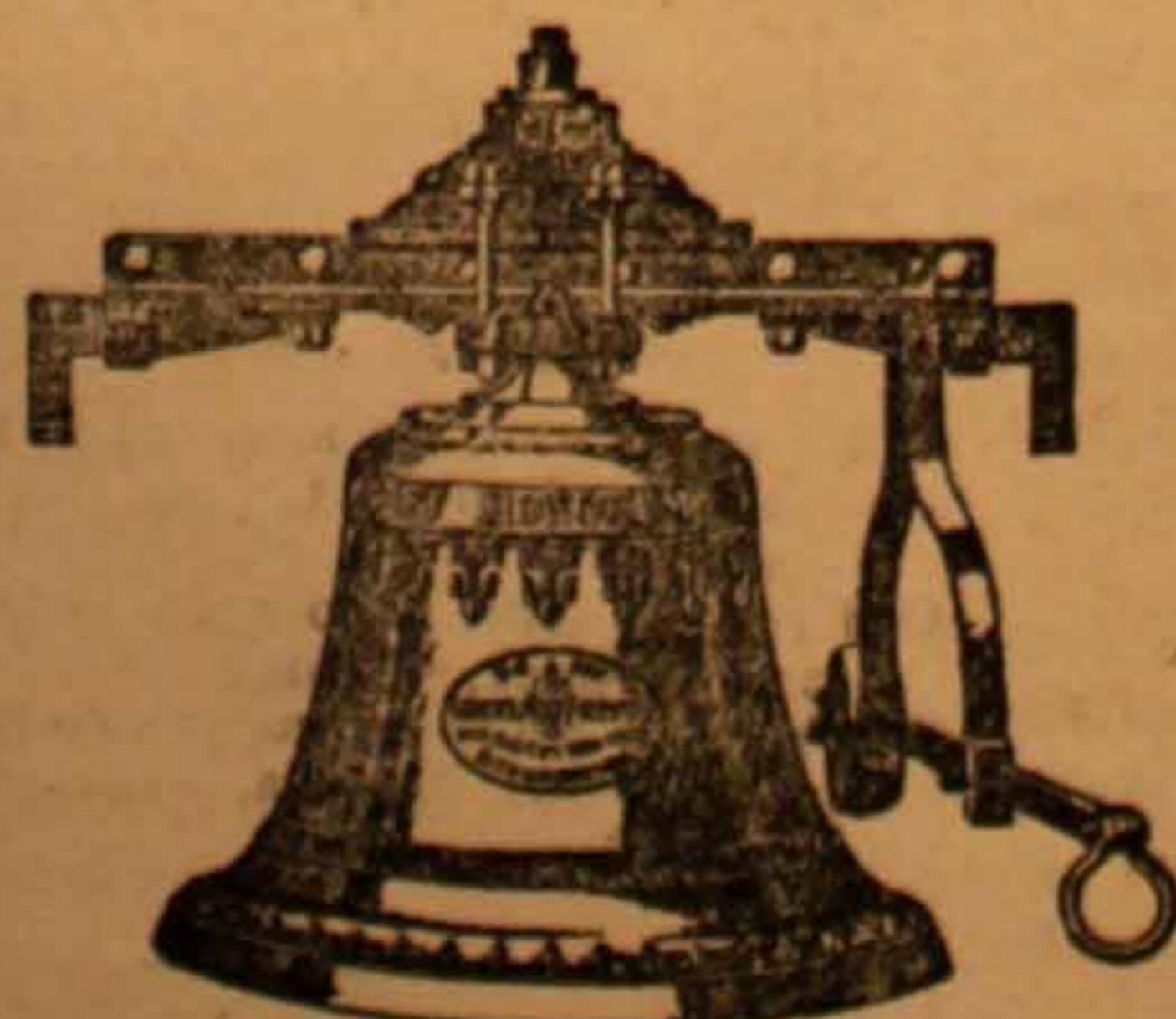
котрѣ посяла закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днев. в. л. XXXVIII. Ч. 93) и найвышней постановы зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowych, пушларныхъ, кавцѣй сушржеонныхъ войсковыхъ, на кавцѣю и вадя

можно въ сѣй Конторѣ получить.

(до выльосованя съ 10% премією т. с. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

## Ц. к. придворна лїарня дзвонѣвъ И. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ



поручася до замовленя дзвонѣвъ и гармоничнѣхъ складѣвъ всякои величинѣи и голосу. Гарантїи за певный голосъ кождого дзвона, чистый гармоничный акордъ складу и за найлїпшій металл. Монтванье дзвонѣвъ съ уприв. головами зъ нованого зельза черезъ що можна дзвонати дуже легко дзвонати. Опирала на дзвонѣ зъ кованого зельза найлїпшою конструкціи выковуются якъ пайдешевше. Припоручаня выконуются якъ вылокортѣ, точно и дуже

дешеве при найвыгдѣнѣйшихъ условіяхъ заплати. Гармоничный складѣ до престѣловъ съ оцѣвками и головами дзвонѣвками.

Зъ альпакки : съ 4 дзвѣ. по 14 зр., съ 3 дзв. по 11 зр.

Зъ м. оцку : " 4 " " 10 " " 3 " " 8 "

Гармоничный складѣ до закритїи съ 4 дзвѣвками и съ прикрашѣннѣми рамами зъ кованого зельза по 25 зр. 1551 23—24

Отзначеня : Выстава вѣдѣвска 1873, два медалѣ за поступъ за складѣ дзвонѣвъ для вѣдѣвской Votivkirche 260 сотнѣарѣвъ ваги. Выстава промшл. у Вѣднѣ 1880 зол. медалѣ.

Заложена 1838. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,187,700 кильѣгр. ваги. Зъ сего до Вѣднѣ и для 31 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,969 кильѣгр. ваги разомъ и 2 дзвонѣ до годнѣннѣвъ для нового ратуша 3345 кль. ваги.



!! Просимо читати !!

Необходимъ для кождого господарства

суть нашѣ ц. к. патентованнѣй и въ Лондонѣ преміованнѣй сервисы зъ сѣбромъ Феникѣвъ, котрѣ такъ зидѣли омихъ заживнотю тревалости и твердостю, якъ такоужъ въ

взгляду на здоровье нѣе уживаню недостѣпнѣй, и позбѣстатъ вѣчно бѣлыми такъ, що ихъ нѣтъ по 25 рокахъ не можна розрѣзнити отъ правдоного сѣбра, що потверждаютъ тысячѣ подѣкъ и признателнѣхъ писемъ отъ найбѣльшого панства, а котрыхъ мы тутъ заживнотю достачѣ мѣсяца не можемо помѣтити, можна ихъ оглянути въ шѣмѣ бурѣ. Маючи оданокѣй окладѣ ц. к. патентованнѣхъ сервисѣвъ зъ сѣбра Феникѣвъ можемо лишѣ мы продавати за безцѣвъ, бо по 9 зр. 50 кр. сѣбруючѣ пышнѣй 54 штукѣ :

- 6 Штукъ стол. ложокъ найлїпшнѣхъ зъ сѣбра всякѣхъ
- 6 " вылокѣ
- 6 " пышнѣхъ ножѣвъ стол. съ оцѣвъ богами
- 6 " ложочокъ десертныхъ або дѣтнѣчнѣхъ найлїп.
- 6 " ложочокъ до ками и гербаты
- 6 " ложочокъ до льдѣ
- 1 " половникъ до супу, тяжкѣй
- 1 " половникъ до молока
- 6 " пышнѣхъ чарокъ на льдѣ
- 1 " пышна порошничка на перѣцѣ або цукерѣ
- 2 " салатовыхъ лїхтарѣвъ найлїпшнѣго эмону
- 6 " цвѣлеваннѣхъ Викторїи таблѣтѣвъ съ правдоною хѣвнѣю гарантїи
- 1 " лїхтарѣ поброчный або на фортепїаннѣ эмону.

54 штукѣ, що суть правдоною окрасою найлїпшнѣхъ столовѣвъ, коштують разѣмъ 9 зр. 50 кр.

Ласкавъ замовленя выконуются за послѣднотомъ або за прѣдварѣннѣмъ готѣвкѣ черезъ Першѣй фабричнѣй окладѣ ц. к. патентованного сѣбра Феникѣвъ I Silberberg, Wien II, Antongasse N. 6.

(Гарантїи). За то, що побраннѣй отъ насъ оорнѣтъ зъ сѣбра Феникѣвъ позбѣстатѣ бѣлыми, гарантуемо омихъ на 25 лѣтъ а въ догарѣ омихъ прѣймае догоднѣю посылку до 14 дѣвъ назадъ безъ всякихъ труднѣот.

Рѣвночасно звертаемо увагу П. Т. публїки, що въ требѣвнѣмъ сервисѣвъ зъ ц. к. патентованного сѣбра Феникѣвъ уважати за сервисы зъ сѣбра Бундѣвїи, що таку робѣтъ теперъ конкуренцію, и дѣлато просямо уважати добрѣ на адресу, щобы уникнути всякого баламутѣтѣ.

1759 12—13

Зъ причины набутѣ бѣльшой скѣлькости

## ЛЬСОВЪ BASILKA

есьяво въ можности продавати тѣмъ же

1774 низше курсу емисїи

## СОКАЛЬ и ЛИЛЕНЪ

дѣмѣ Банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи залагоджуєтѣ безъ проволоки.